

[Paul Holt.]

ningerne resultere i en stigende Pengerighed. Jeg maa derfor sige, at det er med megen Spænding, man venter de Forslag, den højtærede Finansminister hentydede til, og som snart vilde komme vedrørende den almindelige økonomiske Politik, som Regeringen agter at føre i den nærmeste Fremtid. Det er i Virkeligheden saaledes, at hele dette Lønningsforslag afhænger af denne økonomiske Politik og de almindelige økonomiske Tilstande her i Landet. Det er en reel Forbedring af Vilkaarene, der bør tilstræbes, og ikke en Forøgelse af Antallet af Pengesedler.

Naar de nu fungerende Tjenestemænds Lønninger forbedres, er det rimeligt, at man ogsaa fremfører Spørgsmaalet om Pensionisternes Forhold. Det har tidligere Ordførere været inde paa, og jeg skal blot give min Tilslutning i Almindelighed til Ønskerne om, at ogsaa Pensionisterne maa faa en virkelig Forbedring af deres Kaar.

Hvis man tager enkelte Eksempler og prøver at vurdere Forslaget i Forhold til Virkeligheden, kan man gøre det i Tilslutning til, hvad der er kommet frem fra forskellige Organisationers Side. Jeg kan nævne noget, der er kommet frem fra Gymnasielærerne. Der er foretaget en Undersøgelse af en saadan Tjenestemands Forhold. En Adjunkt i København oppebar i Aaret 1945 efter 10 Aars Tjeneste og med tre Børn en Indtægt paa 7 553 Kr. 36 Øre. Hans Udgifter til Skat, Husleje, Brændsel, Gas, Lys, Husholdning, Læge o. lign., Forsikringer, Kontingenter, Fodtøjreparationer, men ikke nyt Fodtøj, Transport til Arbejde, Telefon, Avis, Renter af — men ikke Afdrag paa — Studiegæld, beløb sig i alt til 7 262 Kr. 59 Øre. Til Rest 290 Kr. 77 Øre. For dette Beløb skulde han vedligeholde sit Indbo, forny og vedligeholde alt vedrørende Beklædning til 5 Personer, afholde Udgifter til Nyanskaffelser, Porto, Sporvogn o. lign., endvidere helst afbetale Studiegælden, anskaffe Bøger og Tidsskrifter, skulde ogsaa have noget tilovers til et enkelt Teaterbesøg, Biografbesøg, Besøg paa Kunstudstilling og ogsaa gerne have lidt tilovers til Hushjælp og en lille Smule til Fornøjelser. Enhver kan sige sig selv, at det er en fuldkommen umulig Opgave at gennemføre disse Ting, altsaa maa han pukke løs med Ekstraarbejde.

Ved Lovforslaget faar han en Stigning paa godt 1 200 Kr.; det er givet, at det er en Stigning, der vil blive modtaget med Tak, fordi det er en Stigning, men samtidig maa man gøre sig klart, at denne Stig-

ning er utilstrækkelig til at raade Bod paa de store Mangler, der er indtruffet i Løbet af de 6 Aar siden 9. April 1940. Det er ganske udelukket at han kan afgive sit Ekstraarbejde. Og saa maa man gøre opmærksom paa, at Overarbejde kan det være vanskeligt nok at faa. Et naturligt Overarbejde ved den højere Skole melder sig i Form af Overtimer, men dette Overarbejde betales ejendommeligt nok ringere end det normale Arbejde. Endvidere er der Vanskeligheder i det hele taget ved Ekstraarbejde uden for Statstjenesten, for i Lovforslagets § 44 staar der, at en Tjenestemand kun kan have Beskæftigelse uden for Statstjenesten, for saavidt og i det Omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde Udførelse af hans Pligter som Tjenestemand og med den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid. Men det er givet, at Ekstraarbejde altid vil svække en Tjenestemand i den bedst mulige Udførelse af hans egentlige Virksomhed. Han møder træt og uoplagt til Arbejde, og hans Tanker har vanskeligt ved den rette Koncentrering, naar de samtidig maa arbejde med saa meget andet, navnlig økonomiske Bekymringer for, hvordan han skal skaffe Brødet til sig og sine.

For den højere Skoles Vedkommende vil Følgen af disse meget vanskelige Kaar ikke udeblive. I Løbet af faa Aar vil den højere Skole lide under en skrigende Mangel paa Lærerkrafter. Det vil være af Interesse at høre, hvorledes f. Eks. den højtærede Undervisningsminister vil imødegaa dette, fordi det allerede nu kan siges med Sikkerhed, at en saadan stor Mangel vil komme til at foreligge. Jeg henviser her til de Udtalelser, som Rektor Bøgh har offentliggjort.

Blandt Bestemmelserne vedrørende Universitetet møder man desværre stadig den mærkværdige Ordning, der er udtrykt i Stillingen Docenter. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Finansminister, som jo i den Henseende er sagkyndig, hvad Begrundelsen er for at opretholde Stillingen Docent. Nu er det maaske ikke Finansministeren, der skal afgøre den Slags, det gør andre. Men Lønningerne er dog en Finansministeropgave. Hvorfor skal disse Stillinger opretholdes? Docenternes Arbejde er fuldstændig ligestillet med Professorernes. Jeg kan ikke se andet, end at det er en snedig Maade, hvorpaa Staten i Tidens Løb har udnyttet et bestemt Behov til at skaffe sig Professorer til Underpris. Saa ved jeg for øvrigt heller ikke, hvorfor en Museumsbestyrer ved Zoologisk Museum skal lønnes som Docent og ikke som Professor,